

LO CATALANISTA

DIARI NO POLÍTICH

NÚM. 12

BARCELONA.—DIMECRES 27 D'OCTUBRE DE 1880.

PAG 81.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ.—Llibreria de Teixidó y Parera, carrer del Pi, 6.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.—Barcelona, un mes 5 rals | Fora, un trimestre, 20 | Estranger, (unió postal) trimestre, 40

SANTS DEL DIA.—Sants Vicens, Sabina y Cristeta.—QUARANTA HORAS.—Iglesia parroquial de Sant Miquel del Port.

Espectacles.

TEATRO PRINCIPAL.—Lo divendres pròxim se verificarà la inauguració de la Companyia dramàtica y de ball espanyol, posantse en escena la popular obra, Los amantes de Teruel á la memoria del llaurejat poeta don Joan E. Hartzenbusch.

Continua obert l'abono á diari y torn par é impar en la Contaduría del Teatro á las horas de costum.

Nota.—La Societat de Concerts de Barcelona donarà son tercer y últim concert, demà dijous, á las tres de la tarde, ab lo qual se despedirà del públich d' aquesta Capital lo notabilíssim Mestre senyor Monasterio, formant part del escullit programa la La Danza Macabre de Saint Saens.—Las localitats se despatxan en contaduría.

GRAN TEATRO DEL LICEO.—Avuy, 5.º d' abono, impar, Lo full de paper; Por un anúncio.—A dos quarts de nou.—Entrada 3 rals; quint pis 2.—Lo dijous, Rigoletto.

TEATRO DEL CIRCO.—Avuy, á las 8.—Per primera vegada, la sarsuela, Los dioses del Olimpo.—Entrada 2 rals.

TEATRO ROMEA.—Societat J. Romea.—Funció pera avuy. Lo drama català en 3 actes, Lo contramestre y la pessa, Als peus de vosté.—Entrada á localitats 3 rals; id. al segon pis 2.—Á las 8.

Demà dijous, Teatro Catalá.—La comèdia en 3 actes, La bolva d' or y la pessa, La madeixa dels embulls.—Se despatxa en contaduría.

TEATRO DE NOVETATS.—Tertulia Americana.—Funció pera demà.—Entrada 2 rals.—A dos quarts de nou.—La sarsuela en 3 actes, Mis dos mujeres.—En los intermedis la banda d' Inginyers, dirigida per lo senyor Maimó, tocarà las pessas següents: Fantasia de la «Africana», de Meyerbeer.—Ronda militar nocturna, de Kuken.—Sinfonia de la «Estrella del Norte», de Meyerbeer.—Polka «Coulibrí», de Sttenich.

CIRCO EQUESTRE BARCELONÉS DE ALEGRIA Y CHIESI.—Avuy á un quart de nou.—Gran funció á benefici del Hèrcules Mr. Ludovico Pucci i qual probarà la lluya francesa, un á un ab dos individuos d' aquesta Ciutat donant un premi de 250 pessetas al que consigui vénçel ab las condicions anunciadas.

La funció serà escollida y en ella hi pendrà part en obsequi al Beneficiat, lo jóve aficionat imitador de Trewey senyor Berga.—Entrada 3 rals.

EXPOSICIÓ ZOOLOGICA BARCELONESA, situada en la Plassa de Junquerias.—Segueix oberta al públich tots los días desde las 10 del demà fins las 6 de la tarde. Los dijous y diumenges hi haurà Concert per la tarde, en el que hi tocarà una brillant banda militar.—Preus d' entrada, 2 rals. Los dijous días de Moda, 4 rals, un abono ab 20 entradas 20 rals.

Reclams

DIARI DEL PRIMER CONGRÉS CATALANISTA

Segons las notes taquigràfiques preses per la Corporació del Sistema Gariga, y contenint tots los documents referents al mateix «Congrés.» Se publicarà per quaderns de 8 grans pàgines en magnífich paper satinat. Preu de suscripció: un ral cada quadern, debent pagàrsen en quatre lo moment de suscriuirers.

Als membres del «Congrés» se 'ls farà una rebaixa en lo preu de suscripció, mediante la presentació del títol.

Los números sols, un ral per tothom.

Se suscriu en l' Administració de Lo CATALANISTA (Pi 6), en la del Diari Catalá, (Fernando, 32, primer), y en las llibreries de Verdaguer (Freire al Liceo), y de Lopez, (Rambla del Mitx).

CUSIDORAS per roba blanca y trevall de modistas: se 'n necessitan en lo carrer d' Escudellers, número 7.

LA CAMELIA Coronas fúnebres d' última novetat

BISBE, 4. BARCELONA.

Sucursal, Passeig del Cementiri, número 177.

Los objectes comprats en lo carrer del Bisbe, se 'ls trasladará, si aixis ho desitjan, á la sucursal sens cap retrubució.

GANGA.—Veigis l' anúnci.

VENÉREO

Sa curació es prompta radical y segura, sense mercuri copava ni altres preparacions perjudicials, per medi del AIXEROP ANTI-VENEREO DEL Dr. CASASA.—Gonorreas, llagas, tumors, dolors, estrenyiments; l' venéreo, en té, en totes las seves formas, per crònic que siga, se cura prompte y bé ab aqueix inimitable Aixerop, exclusivament vegetal.—Veigis lo prospecte.—Dirigir-se al Dr. CASASA en sa GRAN FARMACIA plassa de la Constitució, cantonada al carrer de Jaume I.

L'ÀGUILA

Gran basar de robes fetas y à mida.—Quasi ja acabat lo immens surtit que 's prepara pera la proxima temporada d' ivern, tant pera las casas de Madrid, Cádis y Sevilla com per aquesta Gran casa de confecció, primera en sa classe en Espanya, per los bons gèneros que 's emplean y la esmerada construcció de las prendas.

Los senyors que 's dignin visitar aquest vast establiment fundat en 1850, hi trobarán pera la mida y en robes fetas lo mes nou, elegant y bonich que 's construeix en lo pays y en l' extranjer.

Plassa Real, 13.—Los preus moderats.

La Bella Jardinera

ABUNDANT Y RICH ASSORTIT

DE CORONAS FÚNEBRES.

3. Avinyó, 3.

AVIS

ALS SENYORS
PROPIETARIS.

Baratura en los papers pintats pera decorart habitacions, y gust en la colocació per Joseph Ventura.

Totas las personas que desitxin fer empaperar, trobarán un gran y iatassortit desde l' preu de 2 rals pessa en endavant.—Se reben encárrechs pera portar los mostruaris á domicili, Sant Pau, 32, botiga.

ANTIGA TINTORERÍA

DEL CENTRO.

CARRER DE LA LLIBRETERIA, 13.

En aquesta acreditada casa 's renta la roba de caballer sens descosirla, deixantla com nova. Especialitat en tenyir vestits de seda y mocadors de crespó.

No equivocarse. Llibreteria, 13.

50 TAPINERÍA 50

LA LUCIA

Fábrica de cotillas.

ORTIZ Conegut y acreditat professor de dansas de saló. Dit professor, ademés d'ensenyar de dansar ensenya també los modals y modo de produhirse en un ball d'etiqueta, lo que solen careixer la majoria dels joves y senyoretas per tenir un modo de dansar vulgar y ab coqueteria; donchs Ortiz ab 8 llisos ensenya de dansar pera sortir d'un compromís y ab 16 la finura y modals de la dansa d'etiqueta. (Llissons pera una persona sola y segons convinga tot lo mes tres.) Rambla de las Flors, núm. 20, pis primer, (6 sia Rambla de Sant Joseph.)

HERPES

sarna, escrofulas y demés humors, així interns com externs. No descuidar què 'l Rob antiherpétich de Dulcamara compost del Dr. Casasa, es l'únic que 'ls cura radicalment, sens que may donguin senyal d' haber existit.—Véjies lo prospecte.—Unich depòsit.—Gran Farmàcia del doctor Casasa, plassa de la Constitució, cantonada al carrer de Jaume primer.

FABRICA

LA EMPERATRIZ

3 Escudellers Blanxs 3.

Secció d' economia doméstica

PREUS corrents á la menuda dels articles de consum domèstich, en los mercats de Barcelona en lo dia d'ahir.

Pescaterías. — Mercat del dematí.— Assortit de llus que 's venia de 4 rals á 4 rals y mitx la tresa; llagostins á 7; congra á 5; molls y lluernas á 3; llubarro á 20 quartos, raps y saítò á 16; agullas á 12 y sardina á 10.

Mercat de la tarda.— Assortit igual que 'l dematí y regint poch mes ó menos idéntichs preus.

Secció de Noticias

BARCELONA

Ahir sortí en direcció á Balaguer, ahont va per representar Lo CATALANISTA en la reunió pera tractar del carril Noguera Pallaresa, don Valentí Almirall.

— Així mateix sortí en direcció á Madrid lo escriptor senyor Modest Fernandez y Gonzalez, que havia vingut á representar un dels periódichs de la cort en l'inauguració del carril de S. Joan de las Abadesas.

— Diumenge al dematí, la societat coral euterpense «La Gravitut» anirà en corporació á depositar una corona fúnebre demunt la tomba del malaguanyat mestre de la música popular catalana don Joseph Anselm Clavé, llegintse en tal acte algunes poesías de aplaudits autors caialans.

Dita societat ha invitat á totes las demés euterpenses á fi de que hi envihin una representació.

— En lo «Circo Equestre» tindrà lloch avuy lo benefici que 'ls senyors Alegría y Chiessi concedeixen al notable Hércules Mr. Ludovico Pucci. Aquesta circumstancia y lo variat del programa fan esperar que dit local se veurà avuy favorescut d'un numerós públich.

— Devant d' una numerosa y escullida concurrencia se verificà ahir vespre en lo local del «Foment de la Protecció Espanyola» l'anunciada vetllada que dedicá la «Associació d' Excursions catalana» als membres del Congrés Catalanista.

Lo adelantat de la hora en que 's terminá no 'ns permet

donar la ressenya de la festa, pero prometem ferho en lo número de demá.

— Probablement lo dissapte s' inaugurarán en lo teatro del Bon Retiro las sessions de patins que tan bona acullida tinqueren fa dos anys pe'ls aficionats patinadors.

— A un jove que trevallaba en un magatzem li caigué ahir una caixa de ferro damunt de la mà, magullantli un dit.

— Personas que 'ns mereixen enter crèdit nos manifestan que en lo cementiri de Sant Gervasi, situat á Bellesguard, hi ha un fosser que per estalviarse los jornals dels manobras encarregats de destapar y netejar los ninxos, fa desempenyar aquest trevall per tres fillas sevas de dotze, catorse y disset anys respectivament. Aixis es que quant s'ofereix la ocasió de haberse de netejar algun ninxo, pot veurers lo repugnant espectacle de que las tendras y delicadas mans d'aquellas noyas, guapas per mes senyas, regiran los ossos dels cadàvres y á cabassos los transportan al dipòsit comú.

Seria precis que 's fes entendre al citat fosser, que si no pot cumplir ab la seva obligació está en lo deber de renunciarla y no mostrar als ulls del públich un espectacle del qual es molt contrari,

— Al carrer del Asalto número 9, lo coneugut perruquer senyor Garcia, acaba de trasladar lo seu saló que conta la frílera de 40 anys de existencia.

Lo crèdit que logra lo senyor Garcia com á perruquer de teatros y lo esmerat servei que 's dona en son establiment lo fan digne de figurar entre los primers de Barcelona.

— Probablement demá arribarà á la nostra ciutat lo coneugut y reputat poeta castellà don Joseph Zorrilla, 'l qual invitat per la Empresa del Teatro Principal, ve ab l' objecte de dirigir son magnífich drama *Don Juan Tenorio*, qual obra se representarà ab la companyia d'aquell teatro lo dissapte pròxim ab un luxo de vestuari y decoracions no acostumat.

— La sèrie de balls particulars que en obsequi á sos abonats efectúa anyaliment la societat *Tirso de Molina*, tindrà lloch aquest any en lo teatro del Olimpo, estant encarregat de dirigir la orquestra lo coneugut músich senyor Zubielqui. Lo saló estarà adornat y alfombrat de nou.

— Sabém que la companyia dramàtica del gran teatro del Liceo, que desde 'l primer moment s'ha guanyat las simpatias del públich, tracta de donar cada setmana una producció catalana, alternant ab las castellanases. Pera la primera que tindrà lloch avuy s'ha escollit lo celebrat drama català original de don Pere A. Torres titulat *Lo full de paper*.

— S'està preparant en lo teatro del Bon-Retiro l'obra *Bertoldo*, que serà posada en escena la pròxima festività de Tots Sants, prenenthi part una numerosa comparseria d'homens y 50 donas. Dita obra fou escrita per los senyors Pitarrà, Feliu y Codina y Molas y estrenada ab extraordinari èxit la temporada anterior.

— Avuy á la nit se dona una funció en lo teatro del Olimpo á benefici del coneugut apuntador don Anton Costa Laguia, posantse en escena l'aplaudida comèdia *El Anzuelo*, original de don Eusebi Blasco y la xistosa pessa del senyor Aulés Cel Rogent.

No duptem que hi haurà concurrencia en lo citat teatro, ateses las simpatias del beneficiat y dels actors que representaràn las dues obres; puig aquests son las senyoras Solà y Font y 'ls senyors Obregon, Muñoz, Pallardó, Alcalá y altres no menos coneuguts.

La societat coral «La Trompeta» fou molt aplaudida lo diumenge passat al matí en lo teatro del Tivoli, en que cantá 'l nou coro *Lo Drach de Vilafranca y La Patum de Berga*, lletra del Sr. Verdú y posada en música per lo director de la societat Sr. Duran. Los autors foren cridats al escenari.

— En lo manicomi del Hospital de Santa Creu d'aquesta ciutat tingué lloch lo dissapte últim una escena que demostra quan poch estan á la altura de sa missió alguns dels empleats del mateix.

Al anar com de costum á fer las curas lo practicant encarregat d'aquell siti, se vegé représ per un dels hermanos que pretengué donarli llisos d'hentli que no feya be las curas. Respongué lo practicant que no era 'l hermano, sino 'l meje, qui podia censurar sa conducta. Ni may que ho hagués dit; perque acte continuo, y á falta d'altras rahons, lo catòlic hermano, ajudat de tres enfermés de la seva devoció, las emprengueren á garrotadas ab 'l infelis estudiant, fins á deixarlo estaburdit, y en tal estat completaren los sayons sa obra caritativa, tancantlo per espai d'una hora en una habitació fos-

ca, xica y asquerosa. Devant d' un fet semblant sobran tota classe de comentaris; y esperém que posarán lo degut correc-
tiu, primer lo Sr. Prior y Junta d' aquell benefic peace estable-
ment, y luego los Tribunals de justicia, devant dels quals, se-
gons notícias serà portat lo belicos hermano.

—Ahir tarde debia celebrar sessió lo laboriós Ajuntament de Barcelona.

Després de molt esperar, pogueren reunirse una vintena de regidors. S' obrí la sessió, per fi: s' doná lectura de l' acta y no pogué aprobarse per esser'l número insuficient. S'aixecà la sessió en mitj de la murmuració general del públic numerós que assistia atret per l' importància del acort que debia pén-
drers; y pot ser també per las veus que circulan d' una confe-
rencia entre cert senyor regidor y una persona molt coneiguda en lo ram de carrils, sobre lo qual no sabem pas qué hi ha de
cert, á pesar de las murmuracions.

A las quatre de la tarde ja tothom desfilava del saló de Cent.

Veurem quin dia tindran á be reunirse los senyors regidors barcelonins.

—A la pregunta que feiam en la nostra edició d' ahir á la Companyia dels ferro-carrils de Tarragona á Barcelona y Fransa, sobre 'l pago dels drets d' Aduana á ne 'ls bocoys que entraban vuits, se'ns ha contestat lo següent, que tenim lo gust de reproduhir, estant convensuts de que aquesta fora la contestació que 'ns donarian:

«Barcelona 26 de Octubre de 1880.—Molt senyor meu: habent vist en lo número d' avuy del periódich que vosté dirigeix, un suelto del qual podria deduirse que aquesta companyia cobra als consignataris dels bocoys que entran vuits á Espanya drets d' aduana, quan tals drets no 'ls exigeix l' Aduana median la garantia de que dintre de tres mesos serán los bocoys reexpeditis plens de vi á Fransa, deu aquesta companyia manifestar que lo que exigeix de dits consignataris, quan ella per la seva Agència internacional cuida del despaig, es lo dipòsit de dits drets per tot lo temps en que dintre dels tres mesos tarda en ferse la reexpedició, y sols passat aquest terme sense haberse aquella verificat, entrega dit import á la Aduana, com està previngut.

Lo que exigeix, donchs, la companyia á dits consignataris, no son los drets, sino son import en garantia de la responsabilitat contra, cesant la qual, se retorna al interessat la suma depositada.

Per lo démés lo Comers no vé obligat á valerse de la companyia pèra 'l despaig de que 's tracta, y quan algun remitent ó consignatari vulga ferho per si ó per altra Agència, deurá entendres directament ab la Aduana pera la otorgació de dita garantia.»

—Ahir fou robada sense fractura de porta una botiga del carrer de la Porta Ferrisa, emportantsen los lladres del calaix del taulell la cantitat de 50 duros.

—En una casa en construcció del carrer de las Corts se cai-
gué ahir una bastida en la qual hi trevallavan dos obrers, re-
bent aquests varias teridas y contusions que 'ls hi foren cu-
radas en la casa de Socorros del districte.

—Está ja fora de perill lo suicida del carrer del Tomillo, - que dias pasats va atentar contra sa existencia, segons vam dir á nostres lectors no obstant se nota que dit individuo, no te-
tanta claretat en sa inteligença com en estat anormal.

—Se ha jubilat al catedràtic y decano de la facultat de Medecina d' aquesta Universitat, lo Dr. D. Francisco de Pau-
la Folch; lo claustro de dita facultat, ha proposat á la Superioritat, per omplir lo decanat que dit senyor ha deixat, una terna composta dels Doctors Rull, Carbó y Silo-
nís.

—En los claustres del convent de Sant Felip Neri, habem tingut ocasió de examinar un altar major, que per una de las parroquias de la Província de Pamplona, s' ha construït en aquesta ciutat. Crida la atenció dels intel·ligents per la gran-
diositat, ben estudiades proporcions y per la pureza de detalls ab queha sigut executada, tal obra, que honrà en primer lloch al distingit mestre d' obras D. Joan Bruguera Diaz, autor del projecte, al constructor D. Ramon Caraltó y al escultor tallista D. Lluís Altarriba.

—Segons sembla, en vista del èxit que tenen las funcions de la companyia del tenor Prats en lo teatro del Circo, dos Societats particulars han fet proposicions á la Empresa per celebrar cada una d' elles una funció setmanal, comensant lo divendres vinent. Aquestas funcions donarán sens dupte ma-
ior animació al referit teatro, que porta indicis de fer una bo-
nica temporada d' hivern.

CATALUNYA

Sabadell 26.—La companyia de sarsuela que actua en nostre

teatre Principal, ha sigut acceptada ab molt aplauso. Entre las obras que 'ns ha donat á coneixer hi figura *Una estocada á tiempo*, lletra de don Gerard Blanco y música del reputat compositor don Enrich Martí. Tan la obra com la execució satisferen en extrém al pù-
blic y la copla dels *Fataendas*, baix la direcció del referit mestre, demostrá mereixer lo nom de que gosa entre los demés de Ca-
talunya.

MOVIMENT LITERARI Y ARTÍSTICH

Hem rebut elegantment imprés, un folleto de la «Memoria del Banc Hispano Colonial» llegida en la Junta general extraordinaria del 25 d' Octubre de 1880, presidida per l' Excm. senyor don Antoni Lopez y Lopez president del Consell d' Administració.

—Acaba de publicarse lo tomo LXIII de la escullida *Biblioteca Universal*, contenint los poemas de Lord Boyron.

Recomaném á nostres llegidors la citada biblioteca, així per la se-
va baratura com per las obras que publica, puig son las mes escullidas de totes las literaturas.

Secció de Fondo

SÉPTIMA SESSIO DEL CONGRES CATALANISTA.

Lo «Congrés Catalanista» celebrá 'l dilluns la séptima ses-
sió en lo teatre del Tívoli. Aprobada l' acta de l' anterior con-
tinuá la discussió del segon dels temes, que parla de la unifi-
cació de Códichs. Lo senyor Almirall continuá en l' ús de la paraula, que havia tingut que suspendre en la penúltima ses-
sió, per acabar la discussió relativa á la creació d'una Acadè-
mia de la llengua catalana. Comensá sintetisant las observa-
cions que havia fet en la anterior sessió, dirigidas principal-
ment á demostrar que la ciència del dret no tendia á la unifi-
cació y que 'l dret català, si se no estava en armonia ab las exigencies y progressos dels temps actuals, responia en cambi perfectíssimamente al modo de ser de Catalunya. Fundantse,
donchs, en aquestas dues consideracions capitals, havia de mostrarse contrari á la unificació que 's projecta.

Esplicá lo que debia entendre's per codificació y lo que per unificació de códichs, y ab tan vigor combaté l' unificació com defensá la codificació. Presentá un dilema que consta de tres parts, retxassant las tres per absurdas, contraproducents y perjudicials. Al tractarse d' unificació de códichs, ó s' admestrá 'l dret foral català imposantlo á las restants províncies d' Espanya, ó será 'l dret castellà 'l preferit y en aquest cas; nos l'imposarán á Catalunya, ó s' prescindirá del un y del altre y se'n formarà un de nou y aquest se'ns imposará á tots. Cap dels tres extrems pot admetres; puig lo dret català, en perfec-
ta consonancia ab lo nostre modo d' ser y generalment ab las nostres costums, alteraria per complert totes las relacions jurídiques existents avuy en Castilla y pertinbaria per complert lo seu modo de ser. Lo mateix succeiria, encara que 'n sentit invers, si 's tractés d' imposar á Catalunya 'l dret Castellà, y allavoras si se Castilla continuaria ab la mateixa legislació per la que 's regeix actualment, Catalunya en cambi 's trobaria intimament perturbada. Lo tercer extrem fora in-
dudablement lo mes perjudicial; per que ab ell s' alterrian lo modo de ser y totes las relacions jurídiques d' Espanya. Ne sufriria Catalunya; n' sufriria Castilla y totes las proví-
ñcias que 's regeixen pe 'l dret civil castellà. Analisá 'ls fu-
niments en que 's basa la legislació catalana, que son la fa-
milia y la propietat. Lo nostre drets no mira al individuo, te per objectiu la familia, que eleva á la categoria d' institució. Lo gefe de familia te medis per fer á aquesta tot lo bé possible sols se troba impedit en lo moment en que tracta de seguir una conducta perjudicial á dita familia. Los efectes de la *restitució*, sempre que 'l pare mori sense fills que no arribin á l' edat de testar, tendeixen á un dels fins principals á que obreheix lo matrimoni, com es la procreació. Los perjudicis que porta son mes aviat produuits per un abús de la lley, que per la mateixa lley; perjudicis que podrian salvare creant Socie-
tats de Seguros sobre la vida.

Al entrar á ocuparre de la propietat, repartida com se troba en lo nostre pais, ho atribuhi d' un modo especial al contrac-
te que tant criticat ha sigut per alguns, l' infiteussis. Gracias al cens, los nostres pagesos, de simples arrendataris que son en altres països d' Espanya, han passat á ser propietaris; lo que ha causat que 'ls nobles castellans ó andalusos se trobin avuy ab grans riquesas adquiridas ab lo suor del arrendatari; mentres que 'n lo nostre pais la riquesa ha passat á mans del trevallador.

Terminá'l Sr. Almirall recomanant al Congrés que presenti un dictámen fundat en rahons y arguments sólits, demanant que's procedeixi á una codificació dels drets catalá y castellá, no accedintse de cap manera á la unificació de códichs. Durant son discurs foren aplaudidas moltes de las observacions que feya y al donarlo per terminat, fou salutat també ab una llarga salva d' aplausos.

Pujá desseguida á la tribuna'l Sr. Vallés y Ribot y consumí un torn en contra de la unificació de códichs. Lo Sr. Vallés fa molt temps te adquirida justa fama d' elocuent orador, y si aixis no hagués sigut, n' hi hauria prou ab lo discurs que 'l dilluns pronunciá en lo teatro del Tívoli per adquirirla y ser considerat com un dels joves de mes condicions per entusiasmar á un pùblic il-lustrat y per tractar un assumptu ab claretat d' expressió, facilitat de paraula y profunditat y solidés de coneixements en la materia de que s' ocupá.

Comensá estranyantse de que's parli d' unificar lo dret en un pais, ahont l' esprit unitari no ha pogut unificar res, ni la llengua, ni 'ls pesos y mesuras, ni tant solzament la moneda.

Catalunya parla 'n catalá, Valencia en valenciá, Mallorca emplea també son idioma, com també ho fa Galicia y continuan fentlo las Provincias Vascongadas.

Abundant en la major part de las ideas exposadas pe'ls oradors que'l habian precedit, entrá á ocuparse de la unificació de códichs en las demés nacions. Demostrá ab datos irrecusables, que la unificació era impossible. Recorregué las principals nacions d' Europa y en totas ellas, exceptuant la Fransa y Portugal, trobá que las lleys civils no formaban una unitat; en cap d' elles existia aquesta unificació de códichs, que's pretendien imposar á Espanya. Las causas que han permés á Fransa arribar á aquesta unificació, manifestá que ja habian sigut exposadas pe'l Sr. Almirall; puig no eran altras que la necessitat que tingué la nació vehina, á últims del sige passat y á principis del present, d' estrényer, en quant li fos possible los llassos d' unió per presentarse compacta y unida devant d' Europa coaligada en contra d' ella. María Teresa havia procurat fer lo mateix ab Austria, y solzament en 1814 lográ imposarse aquesta unificació; mes, tan prompte com lo sistema constitucional comensá á funcionar en dit imperi, 'ls pobles demanaren los antichs códichs. Portugal, no obstant de ser nació petita y una en tot lo sentit de la paraula, no lográ veure establerta tal unificació fins l' any 1867. Cap altra nació d' Europa's regeix per un sol códich, ni la mateixa Russia, quals destinos han estat sempre en mans d' un autòcrata.

Impossible será, donchs, al nostre pais fer lo que als altres no 'ls ha sigut possible conseguir. Com á exemple citá la lley d' aigües, á la que's tingué que fer una aclaració respecte als païssos que tenian lleys especials, recordant també lo que passá'l any 70 ab la lley del matrimoni civil. Están tan intimament lligadas las lleys civils ab lo poble, que innumerables seran las personas que no's donarán compte dels cambis polítics operats en una nació, que no saben sisquiera la constitució política que 'ls regeix, que res los importará que's modifiqui; y no obstant, diguéloski que no poden testar com los seus pares y com los seus avis, que no poden procedir juridicament en los contractes com fins allavoras s' habia fet, y rebrán una ferida que 'ls arribará al cor.

Parlá del Renaixement catalá en termes altament favorables y tan encomiástichs, que expressá grans desitzos de que fossem imitats per las demés provincias. Las causas del Renaixement en aquests son las mateixas que en Catalunya; puig quan Felip V, per má del butxí, feu cremar los nostres furs, ja de molt avans habian vist los aragonesos rodar pe'l patíbul la testa de Lanuza y ab mes anterioritat encara, havia vist Castilla decapitats als ilustres gefes dels Comuners, y Valencia 'ls de las Germanias.

Los aplausos interrumpiren per llarch temps al orador, puig que's feya verdader intérprete dels sentiments que animaban á tots los que estaban escoltantlo.

Recordant lo que digué'l ministre de Gracia y Justicia, al publicar la circular que ha donat marge á tractar de la unificació y analisant una de sus clàusulas, manifestá que, ó son intent establa molt amagat, ó no s' anaba á altra cosa que á una compilació, que es molt diferent de codificació. Alguns altres punts tocá'l Sr. Vallés en son brillantíssim discurs, no pogueren nosaltres per falta d' espay seguirlo, com tora'l nostre desitz. Los aplausos, que en diferentas ocasions l' habian interromput, foren numerosíssims y repetits al abandonar la tribuna. Rebi per nostra part lo senyor Vallés una calurosa felicitació.

S' aixecá la sessió, dihent lo Sr. President que per la pròxima s' avisaria oportunament en los periódichs. Probablement en ella's discutirá'l dictámen relativu á la creació deun Centro Catalanista.

LA LLENGUA ESPANYOLA.

Ab suma freqüència succeheix que quan algun periódich dels que's publican en la capital d' Espanya parla del idioma catalá, ab lo despreci propi d'un *dómine*, l' anomena dialecte. També en lo nostre mateix pais se sent moltes vegadas á alguns catalans, que seguit la corrent de *moda* aprofitan totes las ocasions per enraonar en castellá, creyent tal vegada d' aquest modo adquirir algun títol mes á la consideració dels que'l escoltan. Y no parlém del poch apreci en que tenen á la nostra literatura y á la nostra historia; perque convenis de que tot lo que val á Espanya està representat per alguns personatges castellans, ni 's prenen lo treball d' enterarre dels homes que honran la nostra historia ni dels que ab sos escrits son l' orgull de Catalunya. No 'ls parleu á n'aquests individuos de lo que era en altre temps lo nostre comers, ni de lo que representaba la nostra industria, ni del avens en que establa en institucions públicas respecte als demés pobles d' Europa, ni del nom dels nostres marinos, ni dels que en lletres donaren nom á nostra terra; no s' han pres la molestia d'estudiarlo, creyent que Espanya ha estat sempre Castilla y ab lo coneixement de las vicissituds porque aquesta ha passat, creuen ja saber totes las que han ocorregut en los demés regnes que tenian temps enrera vida apart, y vida molt mes exuberant que la que tenia Castilla.

Lo mateix passa en lo relativu al idioma. Lo catalá 's parla y contaba ab una literatura, quan lo castellá no havia deixat encara de ser una llengua bárbara é inculta. Y aixó no té cap significat pe'ls que tractan de donar una preeminencia al idioma oficial del nostre pais. No contentantse en espulsar de las escolas y de totes las oficinas la nostra llengua; no contentantse d' arreconarla é impedintli tots los medis de desarollo, de cultiu y per lo tant de perfeccionament, arriban al estrém de negarli lo que li concedeix la ciencia de la llengüística; li negan lo nom d' idioma rebaixantla á la categoria de dialecte. Y no 's pert la mes petita ocasió per batejarla ab aquest nom, creyentse que repetincho molt no faltarà qui ho admeti.

Y efectivament aixis ha passat. En Catalunya mateix, y per cert en boca de catalans, habém sentit aplicar lo nom de llengua al castellá y 'l de dialecte al catalá. Ja suposém que si'l catalá es dialecte, deuran ferlo dialecte de la llengua castellana, sent aixis que pocas son las relacions que ab ella té ni en sa formació, ni en sa estructura, ni en sa sintaxis. Y fundatis en aquesta consideració anomenan á la llengua castellana *llengua española*, borrant ab un cop de ploma de la categoria de llenguas espanyolas á la catalana y á la vascongada.

Y veus aquí com á n' aquestas personas se 'ls hi pot dir que son mes realistas que'l rey y mes papistas que'l Papa. En Espanya hi ha una Academia, destinada á *llimpiar, fixar y donar esplendor* á la llengua castellana, encarregada de estudiarla, y á n' ella's deuen los tractats de Gramática de la llengua y 'ls Diccionaris, admesos, aquells com á llibres de text en los estableciments d' ensenyansa y aquests com á obras oficiales de consulta per saber lo significat de las paraules.

Y ¡cosa particular! Sempre que habem vist una Gramática de la Academia, habém observat que la anomenaba «Gramática de la llengua castellana», fundantse, al donarli aquest nom, en que comensá á usarse en Castilla; sempre que habém necessitat fullejar un Diccionari de la Academia, habém observat que'l anomenaba «Diccionari de la llengua castellana.»

Y aquests títuls venen sancionats ab lo nom de la Academia y ab la aquiescencia del gobern, que jamay (á lo menos no 'ns consta), ha tractat de cambiar lo nom de *castellana* per lo de *española*. Y per las esferas del Gobern hi han passat, desde las situacions mes centralistas fins á las mes descentralizadoras.

¿A n' á qué 's deurá, donchs, la terquetat d' alguns en anomenar al catalá dialecte y en batejar al castellá ab lo nom de llengua espanyola? ¿Se deurá tal vegada al odi ab que's mira l' esforç fet per algunas provincias de procurar lo Renaixement de sa llengua y literatura? ¿Se deurá á que, á forsa de sentirlo á dir, han arribat á pèndreho com una veritat axiomática? Tot podria ser; que aixis com hi ha patriotas que per-

patria entenen lo seu benestar, també pot haberhi catalans que posposin la grandesa de Catalunya á la conveniencia personal, intimament lligada ab lo decahiment de la nostra terra.

No tenim pas que recordar que aquests catalans son los pitjors enemichs ab que conta Catalunya, ni debém tampoch afegir que son lo millor apoyo que tenen los defensors de la *llengua espanyola*, qual existencia oficial no sabem trobar en cap regió d' Espanya.

Secció Literaria

LAS DISTRACCIONS DE RACAN

Racan es un poeta francés del sige XVII, ben poch conegut en Espanya, fins per molts dels que al cultiu de las lletras se dedican, á pesar de que ha sigut lo poeta que, després de Malherbe, mes títols de gloria ha donat á l' escola reformista (1).

Mes, no es com á poeta que aném á presentar á n' en Racan á nostres lectors; volém solsament transcriure algunas anécdotas històriques de sa vida, que donan una idea de son carácter originalíssim y de sus distracciones contínuas; distracciones y originalitats que en aquells temps, feyan las delicias de totas las tertulias y dels personatges de la época, particularment del cardenal Richelieu, que ab estrepitosas rialladas las escoltaba dels llabis d' en Bois-Robert.

Lo dia que en Racan fou rebut á l' Academia francesa, una concurrencia extraordinaria acudí á escoltar son discurs de recepció. Racan, pujá gravement á la tribuna y treyentse de la butxaca un paper tot masegat y fet á trossos, digué: — Senyors, jo prou comptaba llegirvos mon discurs de recepció, pero la meva gosseta cunillera l' ha rosegat de tots costats; aquí'l teniu, treyeune lo que poguéu, que jo no l' sé de memoria y no n' he tret copia.

Los oyents degueren contentarse ab aquesta alocució, que fou tot lo discurs de n' Racan.

..

Sortia en Racan un dia de París, montat en un caball de corpulencia extraordinaria, dirigintse á casa d' un amich seu que vivia en lo camp, quan, á poca distancia de la ciutat, li caigué l' látigo á terra vejentse obligat á desmontar pera recullirlo. Mes no consistia tot en baixar de caball: la qüestió era tornarhi á pujar, y com qu' en Racan era molt mal caballer, no sabia per quin costat girarshi. L'estrep, balandrejant, li semblaba un apoyo poch sólit pera intentar l'ascenció; aixis es que comensá á caminar, portant de la brida al animal y buscant un pedris ó fita que li servis al objecte; mes, com qu' en tot lo camí no va trobar lo que buscaba, va fer lo viatje á peu fins á la porta de casa l' seu amich. Al arribar allí veié un banch adossat á la paret y ab la seva ajuda torná á pujar á caball, exclamant:—No es ben be lo que jo buscaba pero 'm fará l' mateix servey.—Un cop montat, s' en torná dret á Paris, sense recordarse mes del amich per qui había fet tres lleguas de camí.

..

Un altre dia, qu' había plogut molt, al entrar de retorn á casa de Mr. de Bellegarde, ahont ell vivia á dispesa, va equivocarse de pis y 's dirigió directament al quarto de Mme. Bellegarde creyentse qu' era l' seu. Mme. de Bellegarde y Mme. de Loges s' estaban á la vora del foch, sentadas una á cada costat de xameneya, y com que ja coneixian las distraccion de n' Racan varen quedarse quietas, sense dir res, pera veure l' qué fària aquell home distret per excelencia. Racan venia ab los peus mullats y ab lo cap á tres quarts de quinse, com de costum; s' assentá, sense adonarsse de las dues senyoras y cridant á un criat li va fer treure las botas, dihentli qu' anés á netejarlas. Després se descalsá las mitjas, que semblaba que sortissen d' un safreig, y va anar á posar una mitja sobre l' cap de Mme. Bellegarde y l' altre sobre l' cap de Mme. de Loges, que no poguente aguantar mes esclafiren la rialla.

—Oh! dispensín, digué l' pobre Racan tot sorpres, jo 'm creya qu' eran los dos soports de la xameneya.

(1) Baix lo regnat de Lluís XIII, se disputaban lo camp de la literatura l' antiga escola francesa, calcada en l' italiana petrarquista, de la qual eran porta-estandarts en Ronsard y en Des-Portes y l' escola reformista capitanejada per en Malherbe y en la que ocupaba un lloc preferent lo poeta Racan. Es digne de tenirse en consideració questa escola innovadora, porque ella fou lo primer pas donat cap al classicisme dels Corneille, dels Racine y dels Molire, que debia esser coronat ab las delicadíssimas y ben rimadas estrofes del malograt André Chenier.

Com hem indicat avans, Racan era en poesía deixeble de Malherbe. Cada nit assistia á las sessions literarias que's daban á casa d' aquest últim, ahont hi concurrian també assiduament cinch poetas mes: Maynard, Touvant, Coulomby, Ivrande y Du-Moutier; en elles se discussia familiarment sobre la llengua y la poesía.

Una nit Racan va quedarse á casa de 'n Malherbe y va haber de dormir en un mateix quarto ab son mestre y ab Yorandre. L' endemá dematí fou Racan lo primer en llevarse y's posá las calsas de Yorande, pensantse que eran los seus calzots, y á sobre d' ellas las seves propias calsas, després acabá de vestirse y se'n va anar. Al poch temps, Yorande salta del llit y comensa á vestirse, pero ja no trova las seves calsas.— ¡Malehit siga!—digué enrabiad, dirigintse á n' en Malherbe, que encara era al llit,—¿vols t' hi jugar que aquell cap aixalebrat de 'n Racan me las ha presas? Y tot dihent aixó s' posa las de 'n Malherbe y surt corrent, sens escoltar los crits y exclamacions que aquest feya desde l' llit. Al tombar la primera cantonada, veu á n' en Racan que caminaba gravement, ab un posterior dos vegadas mes gros que lo regular; y li corre al redera, l' atura y li reclama lo que era ben seu.

— Es vritat, tens molta rahó,— digué en Racan adonantse de lo farsit que anaba, y sense mes compliments s' assenta en un guarda-cantó, se treu las calsas de sobre, després las de sota, las dona á Yorande, torna á posarse las seves ab la mateixa tranquilitat que si estés en son quarto, y continuá l' seu camí com si hagués fet la cosa mes natural del mon.

Creyém que bastan aquets exemples pera deixar convensuts á nostres lectors, de que ni á Fransa, ni fora d' ella, ha existit un home mes distret que l' poeta Racan.

P. R.

Correspondencias de LO CATALANISTA

Vilafranca del Panadés 25 de Octubre.

Al objecte de que arribi á oïdos de qui correspongi, me veig precisat á enterarlos del estat alarmant en que's troba la vila, retenant á salubritat, ja que estem sufrin una constelació de febras gástricas de mal carácter, que algunas degeneran en tifus. No falta qui murmura sobre las causas productoras de tals malaltías, ja que se suposa que la mes factible sia la falta de llimpiesa en lo escorxador, ahont hi ha una corrupció que empesta, deduhint d' aquí que lo bestiá que 'n allí s' hi sacrifica s' impregna dels miasmas correspondents. També s' diu que si días enrera se exposá á la venta pública, un tossino de cent carniceras, que morí de enfermetat, apesar de haber sigut revisat pericialment, y per últim, que l' peix arriba moltes vegadas en estat inaceptable. Aixó es lo que s' diu, y jo pregunto are: ¿que no hi ha Junta de Sanitat en Vilafranca? ¿qui la dirigeix? ¿que no ho sab tal vegada l' que ho deuria saber? Aquí prou tenim un periódich quinzenal que podria aixecar la veu tot sovint, per defensar los interessos comunals com se fá usualment, pero com que s' titula *El Labriegó*, ignora si te atribucions per ocuparre de altra cosa que no siguin assumptos labriegos.

No ls diré pera aixó que la municipalitat estiga sense fer res, molt al contrari, entre altras cosas, nombra continuament comissions de vehins, perque trevallin á la casa Gran: uns per fer repartos per consums, altres per lo reparto de la filoxera, altres per l' amillarament, etc., etc. Are si que podem dir *no n' hi ha poca de gent á casa la vila!!!—Lo Corresponsal*.

PRIMER CONGRÉS CATALANISTA.

DIARI DE LAS SESSIONS

segons notes taquigráficas presas per la corporació del sistema Garriga ab copia de tots los documents oficials referents al mateix Congrés

(Continuació.—N.º 7.)

La nostra conducta passada es prenda donchs de nostra conducta present y testimoni de nostra lealtat. He invocat aquests fets, no per envenenar los ánimos sino per venir á desvaneixer la especie de que nosaltres volém matar lo Congrés, la qual declaro falsa y calumniosa (*Una veu: A la qüestió*), si falsa y calumniosa, ho repeiteixo. ¡Matar lo Congrés! Atribuirnos tal propósit seria y es absurdo, é inconcebible baix un altre punt de vista, perque ningú pot concebir que un pare tracti de matar á son fill, que un autor tracti de destruir la seva obra, y jo tinc pera mí que si per desgracia aqueix Congrés fracassés, tal fracàs importaria ó la mort del catalanisme ó quan menos la seva postració per alguns anys: y nosaltres que'ns preciem de catalanistas, y luego diré com ho som, perque en aquest sentit me proposo fer algunas declaracions...

Lo SENYOR PRESIDENT.—Crech que ara sols deuria tractarse de apoyar la proposició y que després vindrá lo temps de fer aqueixas declaracions. De totes maneras que tingui present l' orador que está apoyant la proposició per veurer si's pren ó no en consideració, y que es costum en tots los cossos deliberants apoyar las proposicions semblants á aquesta ab pocas paraulas. (*Significativas mostras d' assentiment y de desagrado.*)

Lo SENYOR SOL.—Respecto la seva opinió, senyor President, per que no he format part de cap cos deliberant oficial; pero de totes maneras, com al apoyar la proposició vinch obligat á esposar los motius que me han fet presentarla y aquells motius están relacionats y son importants y trascendentals, crech necessari fer aqueixas declaracions pera fixar lo sentit de las mevas paraulas. Si l' senyor President me mana callar ó m' cohipeix, callaré; d' altra manera seguiré, perque crech que estich en lo meu dret.

Lo SENYOR PRESIDENT.—La presidencia no li manarà callar ni l' cohibirà; sols se limita á fer la observació indicada: per lo tant pot seguir l' orador en lo us de la paraula.

Lo SENYOR SOL.—Deya donchs, senyors, que nosaltres estém interessats, com lo que mes, en que aqueix Congrés martxi; que som catalanistas en lo sentit que luego esplicaré. Y si som ó no catalanistas, sobre dirvos los noms de las personas que firman la proposició, ho declaran los de las personas que nos apoyan: ¿pot dubtarse del catalanisme de D. Víctor Balaguer, D. Adolf Blanch, D. Damas Calvet, D. Francesch Ubach, D. Angel Guimerá, tots ells mestres en Gay saber? puig tots ells estarán ab nosaltres, com també prosistas tan eminents com los senyors Coroleu, Pella, Oller, Riera y Bertran, Vilanova, Feliu y Codina (D. Joseph), Serraclarà, Pascual y Casas, Roca (D. Narcís), Monserrat y Archs; arquitectes tan distingits com los senyors Domenech, Vilaseca, Gaudí, Planella, Reventós y Amargós; músichs, pintors y escultors com los senyors Vilar, Rodoreda, Masriera, Fuxà, Llobera, etc., puig quan nosaltres patrons de la proposició estém cuberts ab aquestas firmas que son reputadas y estimadas com de verdaders catalanistas, crech que estém á cubert de tots los tiros de la calumnia ó sugestions de mala fè.

Queda puig demostrat que no venim, ni podém venir á dificultar la màrtxa del Congrés; y ara anyadeixo que nos proposém facilitar-la. Nosaltres som los mes entusiastas sostenedors de aquet Congrés, y la nostra intenció al usar de la paraula no es altra que veure si conseguim encausarlo y procurar dongui tots los resultats apeteixibles, tots los resultats que tenim dret á esperar d' ell. Després d' aquestas declaracions, entro ja en lo fondo de la proposició que estich apoyant.

Es eixa proposició un vot de gracies al iniciador ó iniciadors del actual Congrés, y á las personas que han cooperat á la seva preparació. Pero aqueix vot de gracies no es absolut, jo ho declaro desde are, es restringit, es limitat, en quan per ell no enteném aprobar la organiació al Congrés donada. Hem consignat un vot de gracies al iniciador ó iniciadors, perque al redactar la proposició ignorabam si la idea tenia un sol ó varios pares, si's debia á la iniciativa individual ó colectiva. Aqueix dupte s' ha desvanescut ab lo que acaba de dir nostre digne President, qui en son discurs de gracies se ha atribuit la paternitat de la idea manifestant creurer que á n' això debia la presidencia. Per lo tant lo vot de gracies deu entendres únicament dirigit á nostre President, en concepte de iniciador únic, esclusiu. En quant á las personas que han cooperat á preparar lo Congrés, elles son ben conegudas per haber format part de varias comissions fetas públicas per medi dels diaris: á aquesta se estén també lo vot de gracies.

Aqueix vot de gracies en los termes que vé, compendreu que es perfectament fundat y just. Jo no he de repetir lo que ab tanta eloquència ha esposat lo digne President. Ha dit que se tractava de una idea trascendental destinada á colocar á Catalunya á gran altura; ho regonech. Jo crech que es digne de gracies tot aquell que se proposi nada menos que despertar los gèrmens de prosperitat y riquesa de Catalunya, desarollar las sevas forses, provocar manifestacions de vida, crear al efecte institucions de caràcter permanent, estudiar lo trascendental problema de la codificació civil que está sobre'l tapet, etcétera, etc., y per lo mateix entench que l' iniciador del Congrés al proposarse això ha merescut un vot de gracies: veieu perque 'l demano.

Mes la vritat es que las ideas una vegada concebudas y engendradas poden portarse á la vida bé ó malament, poden ser realisadas ab bons ó equivocats medis; si se realisan be, es evident que han de donar grans resultats, pero si's realisan mal, lo natural es que's malogrín y fracassin.

Jo no tinch que dirvos, perque la proposició ho diu, si en concepte dels firmants fou oportuna y acceptable la idea del iniciador d' aquet Congrés: desgraciadament, quan s' ha tractat de donar vida á aquesta idea, quan s' ha tractat de la organiació, s' ha fracasat per complet. Han tingut las personas que d' aquet punt s' han ocupat molt bona voluntat, ho regonech; pero en la vida, independentment de la bona voluntat, succeheixen molts fracassos: unes vegades es l' entussiasme irreflexiu lo que destrueix plans que semblan ben combinats; altres la candidés frustra las mes grans ideas; en moltes ocasions passa, que las aspiracions personals ó ideas determinadas, fan traició á la mes bona voluntat y l' individuo sens donarsen compte se deixa portar per elles, malogrant á son pesar, lo noble propòsit que havia concebut y á qual servey estava resolt á consagrari totes sas forses.

Jo crech que per aquestas tres causas, se esplica que lo Congrés siga defectuós en la organiació: per tal motiu no hem presentat un

vot de gracies incondicional; creyem que es hora de qu e confesém bonament la falta comesa, indicant així propòsit de esmena, propòsit que es molt saludable perque es principi de redenció.

Considero puig, que avans de passar endavant y de tractar las grans qüestions contingudas en lo programa, y que jo seré l' primer d' estudiar y discutir, es menester ocuparse d' una qüestió prèvia, á saber, si l' Congrés tal com està organisat pot dar ó no bons resultats.

Secció Oficial

Ajuntament Constitucional de Barcelona.—En aquesta fetxa no ha pogut celebrarse sessió ordinaria per falta de número de senyors Concejals, habent deixat d' assistir sens permís de llissencia ó alegació de justa causa los següents:

Excm. senyor don Joseph Pujol Fernandez.—Iltre. senyor don Joan Camp y Sala.—Joseph Denis.—Anton Cuyás.—Joseph Font.—Joan Prats y Rodés.—Pau Coll.—Cecili Gallissá.—Domingo Catalá.—Tomás Netto.—Ramon Falco.—Marian Juliá.—Joan Marsá.—Lluís Sagnier.

Barcelona 26 Octubre 1888.—Lo Arcalde Constitucional, Enrich de Duran.

Secció Comercial

PORT DE BARCELONA

Embarcaciones entradas en lo dia de ahir

De Soller jabeque Corazon de Jesus ab garrotas.—De Cádis y escalas balandra Rey Pacifico ab fabas.—De Palma corbeta Samboyana ab ví.—De Cardiff vapor noruego Nordlyset ab carbó.—De Avenza polaca-goleta italiana Dionisio ab marbre.—De Nicolaift y escalas bergantí grech Alcides Vagliau ab blat.—De Terranova polaca italiana S. Giovanni Battista ab carbó.—De Santa Teresa bateo italiá Aventuriere ab carbó.—De Cardiff bergantí-goleta Elisa ab carbó.—De Id. bergantí goleta Neptuno.

CAMBIS CORRENTS

DONATS PER LA JUNTA DE GOVERN DEL COL LEGI DE CORREDORS REALS DE COMERS DE LA PLASSA DE BARCELONA DEL DIA 26 OCTUBRE DE 1880.

Londres, 90 d. setxa, 48¹⁵ per 5 ptas.
Paris, 8 d. vi. ta' 5'04 1¹² p. per id.
Marsella, 8 d. vista, 5'01 1¹² p. per id.

8 DIAS VISTA.	
Albacete	7'78 dany
Alcoy	1 ¹² »
Alicant	3'8 »
Almeria	1 ¹² »
Badajós	1 ¹² »
Bilbao	1 ¹² »
Burgos	3'4 »
Cádis	3'8 »
Cartagena	1 ¹² »
Castelló	3'4 »
Córdoba	3'8 »
Corunya	1 ¹² »
Figuera	5'8 »
Girona	5'8 »
Granada	1 ¹² »
Hosca	3'4 »
Jeres	3'8 »
Lleyda	5'8 »
Logronyo	7'8 »
Lorca	7'8 »
Lugo	3'4 »
Málaga	1 ¹² »
Madrit	1 ¹² »
Murcia	1 ¹² »
Orense	3'4 »
Oviedo	3'4 »
Palma	3'4 »
Pamplona	3'4 »
Reus	1 ¹² »
Salamanca	7'8 »
San Sebastiá	3'4 »
Santander	1 ¹² »
Santiago	3'8 »
Saragossa	3'8 »
Sevilla	1 ¹² »
Tarragona	3'8 »
Tortosa	3'4 »
Valencia	1 ¹² »
Valadolid	3'8 »
Vigo	3'8 »
Vitoria	3'4 »

EFFECTES PÚBLICS.

Tit. al port. del deute cons. int. 20'62

1¹² d. 20'65 p.

Id. id. esterior em. tot. 21'30 d. 21'40 p.

Id. id. amort. int. 39'75 d. 40' p.

Ob. pera sub. á fer-car. de totes em.

41' d. 41'15 p.

Id. del Banch y del Tresor serie int.,

100'2 d. 100'50 p.

Id. id. esterior 100'50 d. 101 p.

Id. Tresor sobre product. de Aduanas

99'50 d. 100, p.

Id. del Tresor I. de Cuba 91'75 d. 92' p.

Céds. del Banch hipotecari d' Espanya

d. p.

Bonos del Tr. 1.ª y 2.ª sèrie 98'50 d. 99' p.

Acs. del Banch hisp. col. 133'50 d 134' p.

Real comp. de Canalisió del Ebro
12'65 d. 12'85 p.

Fer-car. de B. Fransa, 123'25 d. 123'75 p.

Id. Nort d' Espanya, 72'75 d. 73' p.

Id. Medina del Campo á Samora y de

Orense á Vigo, 69'75 d. 70' p.

Id. Valls á Vil. y Bar. 45' d. 46' p.

OBLIGACIONS.

Empr. Municipal, 100'50 d. 100'75 p.

Id. id. emissió 1 Jener 1880, 94'25 d 95 p.

Id. id. Provincial, d. p.

F-c. de Bar. á Sar, 111'50 d. 111'50 p.

Id. id. id. —S. A.—62'25 d. 62'50 p.

Id. id. id. —S. B.—62'50 d. 62'75 p.

F-c. de T. á B. y F. 107'23 d. 107'50 p.

Id. de Tar. á Mart. y Bar. y de Bar. á Girona, 102'50 d. 102'75 p.

Id. B. á F. per Figueras, 63'65 d. 63'85 p.

Id. M. de S. J. de Labds. 90'25 d. 90'50 p.

Id. Grau de V. á Almansa 50'50 d. 50'75 p.

Id. Còrd. á Málaga, 60' d. 60'50 p.

Aigues súb. del Llobregat 89' d. 90' p.

ACCIONS.

Banch de Barcelona 148' d. 148'50 p.

Societat Catalana General de Crèdit,

159'50 d. 190' p.

Stat. de Crèdit Mercantil, 40'15 d 40'35 p.

COTISACIÓ oficial de las Bolsas de Madrit, Paris y Londres, del dia 26 de Octubre de 1880.

Madrit. Renta perpet. int. al 3 p. % 20'50

» ext. al 3 p. 21'40

Deudaamort ab interès de 2 p. % int. 40'10

Bonos del Tresor de 2,000 rals. 98'50

Oblig. del Banch y Tresor, sèrie int. 100'25

Id. del Tresor sobre prod. de Aduanas 98'80

Id. generals per ferro-carrils. 40'50

TELEGRAMAS particulars de las Bolsas de Madrit Paris y Londres.

Madrit.—Consolidat interior. 20'25

Subvencions. 40'00

Paris.—Consolidad interior. 19'31

» exterior. 20'31

BOLSÍ. (Segons nota de la casa Espinach).—A las deu de la nit quedava

lo Consolidat á 20'07 1¹² diner y 20'10 paper.

SECCIÓ DE ANUNCIS

ENTERROS, FUNERALS Y ANIVERSARIS
ANUNCIATS PER AVUY 27.

Donya Josepha Cortíls y Fábregas.—Aniversari; ofici y missa á las 10 matí, en Santa Agna.

Donya Felicia Hall y Milbery.—Funeral á las 10 matí; en Santa Clara.

Donya Agueda Paus y Fuxá.—Funeral y missas á las 10 matí; en la Concepció (Ensanxe.)

GANGA

Se venen duas casas de preu 6000 duros cada una que produheixen lo 6 per cent net, qual producte se garantisa dos anys per lo venedor al comprador. Si no volen comprarse las dues, se'n ven una de sola.—Donarán rahó en l' administració d' aquest DIARI.

TINTORERÍA

de Agustinoy, Sant Ramon, 17.

Un sobretodo tenyit	12 rals.	Rentat,	9
Un Jaqué	10 »	»	8
Americana	8 »	»	7
Un pantalon	7 »	»	4
Una armilla	4 »	»	2'50, 15

ARA ES POSITIU.

Los ulls de poll y duricias se curan á voluntat del pacient ab l' Elixir de Garriga.

De venda en sa farmacia, carrer de Sant Antoni Abat, n. 25.

LA CACIA

GRAN DEPOSIT

DE COMESTIBLES Y VINS ANDALUSOS

DEL PAIS Y EXTRANGER
al per major y menor
de

Marin y Sanchez

5—Dormitori de Sant Francesch.—5
BARCELONA.

EDUARDO LOPEZ.

Classes de càlcul mercantil,
teneduría de llibres, reforma de
tota classe de llitra, ortografia
y correspondencia comercial.
á satisfacció del alumno.

Véjintse sos quadros. Viu, Cárme, 19, 1.

MALALTÍAS DE PIT

PETO YODO-BALSAMICH

del Doctor ESTARRIOL.

Es de positius resultats pera la curació del Asma, Catarro pulmonar, Bronquitis, Tísis, etc. Confecció y venda, Farmàcia del Pí, carrer Riera del Pí, número 11, Barcelona.

AL GUST INFANTIL

41, ARGENTERIA, 41.

Están de enhorabona los pares de familia.

Acaba de obrirse un establiment de sastrería, especial pera noys.

En ell se trobará un variat assortit de trajes de tots gustos y pera totas edats, es-
sent sos preus mes que baratos.

Als col·legis grans rebaixas.

GRANS MAGATSEMS

DE

ESTORAS.

del Regne y del Extranger.

46.—ESCUDILLERS.—46.

GRAN REBAIXA de preus positiva SENS COMPETÈNCIA

Estoras de cordillet d' esparr de Crevillente,	á 10 rals cana	Metre 6'43
Id. de pita » » »	á 12 » » »	7'72
Id. pleya doble » » »	á 5'50 » » »	3'54
Id. senzilla » » »	á 4'50 » » »	2'89

Géneros Extrangers.

Estoras de coco, pita y d' altres classes franceses é inglesas, de bon gust y molt variadas ex-
celent qualitat, colors permanents, articles de gran novetat.

Estoras de cordillet trevalladas á 20 rals cana. Metre 12'86
Id. llis » » » 12'22

Enserats per terra y cambras de vapors francesos, inglesos y Nort-americans, Palletes de Coco y Llana, de Pita y Goma, y demés especialitats per terra.

NOTA. A preus reduuits de Fàbrica s' proporcionan Alfombras, Filtres, Moqueutas y demés classes.

Las compras y vendas se fan al contat.

FERRO DIALISAT CASES.

Recomenat per la classe médica contra la anemia, clorosis, estenuació, debilitat, leucorrea, etc., Aventatja 'ls demés preparats de ferro per no tenir olor, sabor ni ennegrir jamay las dents, essent tolerat per los estómacs mes delicats. Reemplassa ab ventatja al Ferro Bravais.

Al per major, Farmàcia de Aviñó y Cases, plassa de la Llana, 11.—Barcelona:
Al detall en quasi totes las farmàcias.—Preu 3 pessetas pot.

IMPORTANT ALS MALALTS.

Lo acreditad Gabinet de curació del senyors Monedero y Cuesta, se ha trasladat al carrer de Sant Pau, 55, entreterra, ahont continuan curantse ab lo mes complert éxit totes las enfermetats sífilitics y venéreas, los herpes (brians) y escrófulas, la im-
potència y las enfermetats de la matris. Las incontestables ventatjas obtingudes per nostres malalts, qual número de curacions, en los últims sis mesos, ascendeixen á vuitcentas quaranta, son la major recomenació de nostra consulta.

FRUYTA DEL TEMPS.

Colecció de poesías originals de don Julio Gubernau, conegut pel popular pseudonim de C. Gumá. Forma un tomo de mes de 200 páginas, imprés ab esmero, sobre bon paper y val 10 rals. Se ven en la Llibrería de Lopez. Rambla del Mitx, 20, y demés principals de Barcelona.

Geometría elemental

AMPLIADA

per don Macari Planella y Roura.

Obra premiada per la Societat Barcelonesa d' Amichs de la Instrucció en lo Concurs de 1874.

Se ven á 4 rals en casa del autor, carrer Ample, 62.—Establiment d' articles pera dibuix, pintura y matemáticas.

NO MES CABELL BLANCH.

TINTURA LLADÓ.

Es la única pera tenyir lo cabell en un minut sens tacar lo cutis; no te rival en l' Univers.

A 17 rals, laboratori químich de don Joseph Lladó y Creus, carrer de la Boqueria, 26ª primer, Barcelona. Madrid, carrer Major, 41, droguería.

TELEGRAMAS

Noticias extrangeras

Segons los darrers telegramas

Constantinopla, 23. — La Russia ha fet sondejar als governs d' Austria y Alemanya, per saber si, un cop arreglada la qüestió montenegrina, aquestas potències se declararan satisfetes ó bé si insistirán per l' arreglo de les altres qüestions pendentes. La resposta de l' Austria ha sigut evasiva, segons se assegura. L' Alemanya no ha donat encara cap resposta.

S' assegura que sis batallons otomans mantindrán l' órde en Dulcigno fins á l' entrada dels montenegrins, que s' farà simultàneament ab l' evacuació dels turchs. Los habitants que s' mostren recalcitrants serán embarcats á bordo de tres barcos de guerra turchs, arribats recentment á Dulcigno.

Chatillon-sur-Loing, 24. — M. Cochery ha presidit la cerimònia de l' inauguració del busto de Coligny, en mitx d' un públic considerable, pronunciantse en aquest acte dos discursos, un per l' alcalde de Chatillon y lo altre per lo conseller general M. de Eichtal.

La ciutat que s' ha presentat ja aquest matí engalanada y serà brillantment iluminada aquesta nit. S' està preparant un expléndit banquet de xeixanta cuberts.

Telégramas particulars

Madrit, 25 á las 6'30 tarde. — La Diputació de Vizcaya ha acordat protestar contra les últimas circulars.

BASAR DE LA UNIÓ

GRAN QUINCALLERÍA DE SERRA Y COMPANYÍA

JAUME I, núm. 12.

Los duenos d' aquest establiment tenen l' gust d' oferir al pùblic un gran y variat assortit de gèneros de totes classes com son: Petacas, Monederos, Albums, Tarjeteros, Carteras, Juguetes, Banos, Cuchillería, Paraiguis, Sombrillas, Jerros, Canadelers, Perfumería, Bisutería de totes classes, Aranyas de cristall de Bohemia y demés articles de utilitat y ornat.

Jaume I, 12, y Daguería, 5.

AL PREU FIXO

Carrer de la Ciutat, número 7.

Gran magatzem de mobles de luxo y ordinaris á preus baratissims ficsatxs en los cartells de cada un.

Entrada lliure á totes horas.

REPARACIONS DE PIANOS

L' amo del acreditad depòsit de pianos, Hispano-Franco-Aleman, Plaça de Catalunya, 12 y 14, acaba d' instalar un grandios taller ab tots los adelantos y elements necessaris pera ls adobs de dits complicats instruments; contant per això ab inteligents y pràctichs operaris pera poder corresponde á la confiança de sos favoreixedors, garantisant per lo terme de 2 anys tota classe de composturas verificadas en aquest establiment.—Preus en extrem mòdichs.

LAMPISTERIA

DE

FRANCISCO CANIBELL

Se construcixen y adoban tota mena d' aparatos de gas.

CARRER DE LA PALLA, 9.

Lo senyor Maluquer ha conferenciat ab lo senyor Lasala y marxa aquesta nit á Catalunya.

Lo Sr. Cánovas s' encarrega interinament de la cartera d' Estat.

Madrit 25, á las 9 nit. — Lo dimecres arribarà á aquesta cort l' artxiduch Guillem.

Avuy ha sarpat del Ferrol lo yacht «Lividia,» al mando del gran duch Constantí de Russia.

Lo Consell de ministres celebrat avuy s' ha ocupat també de la qüestió de Gibraltar y del regrés de las tropas de Cuba.

Segons *La Correspondencia*, está acordat l' extranyament de la diòcesis de Vitoria del pare Garagarza.

Madrit 26, á la 2'30 matinada. — La *Gaceta* publica los reals decrets nombrant al brigadier senyor Sanchiz secretari de la Direcció general d' Artilleria; vocal de la Junta facultativa d' Artilleria al brigadier senyor Carvaljal, y disposant que s' pagui ab càrrec al pressupost de la Guerra, lo gasto ocasionat per los concursos del tiro central en los districtes.

Bolsí.—Cosolidat, 20'75 liquidació.

Paris 25, á las 5'45 tarde. — Lo diari oficial publica la convocatoria de las Cámaras pera l' dia 9 de Novembre.

L' entrega de Dulcigno se verificarà l' dia 27 del corrent mes.

Paris 26, á las 6'10 nit. — En lo Consell de ministres que baix la presidència de M. Grevy s' ha celebrat avuy, s' han convingut las bases de la declaració presidencial que ha de llegir-se devant las Cámaras qual document

in extenso, se sotmeterà lo dijous pròxim á la aprobació del Consell.

Lo Tribunal de conflictes se reunirà lo 4 de Novembre.

S' assegura que l' sultán sancionarà lo dimecres lo conveni ab Montenegro, y se procedirà, per sos delegats, á l' entrega inmediata de Dulcigno.

BUTLLETÍ ASTRONÒMIC

per. I Martí Turró. 27 d' Octubre 1880

ESTRELLAS	Polar	Aldebará	Cabra.	Rigel.
al	—	—	—	—
MERIDIÁ	10h 49' T	2h 04' M	2h 42' M	2h 43' M
Bertelgeuse.	Sirius.	Castor.	Procyon.	Régulus
3h 23' M	4h 14' M	5h 01' M	5h 08' M	7h 36' M
Espiga.	Arturo.	Antares.	Wega	Altair.
10h 53' M	11h 45' M	1h 50' T	4h 07' T	5h 19' T
PLANETAS	Mercuri.	Venus.	Marte.	Júpiter.
y constelacions	—	—	—	—
en que s' troba.	Sscorpi.	Sscorpi.	Libra.	Piscis.
Saturno.	Urano.	Neptuno	Sol.	Lluna.
Aries.	Leo	Aries.	Libra	Cancer.

Imprenta *La Renaixensa*, Xuclá, 13, baixos.